

[Udenrigsministeren]

Glensgård fra fremskridtspartiet sige, at Lomékonventionen ikke er til gavn for de pågældende u-lande. Det er interessant at sammenstille en sådan argumentation med de argumenter, hr. Steen Folke kommer med, og med det argument, som fru Hanne Engberg kommer med på SFs vegne, hvor man siger nøjagtig det samme: at det ikke er til gavn for u-landene, og derfor vil man stemme imod.

Jeg lyttede også til debatten forrige gang, da vi havde Lomékonvention I til behandling, hvor fremskridtspartiet meget mere ærligt – det var hr. Jørgen Junior, der var ordfører, kan jeg huske – argumenterede ved at sige, at dette var forklædt u-landsbistand, og derfor kunne fremskridtspartiet ikke medvirke. Nu står hr. Glensgård her og diskuterer med sig selv for at finde en eller anden forklaring, der kan passe ind i den holdning, fremskridtspartiet har, og jeg synes som sagt, det er ganske interessant at høre den samme argumentation anvendt fra VS og SF.

Det understreger, at når det drejer sig om skønne teorier, når man har en holdning til verdensproblemerne, der bunder i, at man bag et skrivebord kan ordne verdenssituationen gennem nogle skønne formler, så oplever man, at virkeligheden gang på gang går på tværs af disse skønne, teoretiske, socialistiske holdninger, man her bringer til skue.

Jeg kunne unde både hr. Steen Folke og SFs repræsentant bare at have lidt kontakt med virkeligheden, have lidt kontakt med de lande, det drejer sig om her. Jeg kunne unde dem, at de fik mulighed for at møde repræsentanter for de 58 Lomélande og sige: vi går imod dette, for vi synes ikke, det fremmer jeres interesser. Så ville hr. Steen Folke og fru Hanne Engberg få et svar, der ville vælte de skønne teorier omkuld. Så ville man få at vide, at Lomélandene i allerhøjeste grad var interesserede i dette. Det, som gør, at skønne teorier kan komme til udtryk fra de to partier, er, at verden er fuld af problemer, der ikke bare kan klares med en enkel formel, og at der er mange interesser, der spiller ind i dette her.

Lad os fare løs på problemerne! Jeg kan garantere både fru Hanne Engberg og hr. Steen Folke for, at er der nogen, der under ingen omstændigheder ønsker, at det danske folketing skulle følge hr. Steen Folke i at

stemme nej til ratifikationen, så er det de pågældende u-lande selv.

Jeg vil i øvrigt sige mere principielt, at det må være lidt beklageligt for hr. Steen Folke i hans fanatiske modstand mod EF, at virkeligheden altså ikke rigtig passer ind i argumentationen. Vi står nu her til næste januar over for at optage Grækenland i EF. Vi er i fuld gang med forhandlinger med hensyn til Portugal og Spanien. Vi havde forleden ved et rådsmøde en forhandling med en tyrkisk delegation om en associeringsaftale. Vi har her Lomékonventionen, der drejer sig om lige ved 60 u-lande. Vi har en særlig præferenceordning for øvrige u-lande. Man finder ikke et regionalt samarbejde med så stor en åbenhed som den, der her er tale om. Tværtimod har flere ordførere, især hr. Stetter, kunnet forklare noget om, hvordan andre områder i verden stiller sig i forhold til u-landene. Men det afgørende, synes jeg nok, er dette, at hr. Steen Folke ikke ville møde nogen forståelse hos de lande, hvis interesser hr. Steen Folke så varmhjertet her står og tror at han varetager.

Jeg vil sige til hr. Ole Vig Jensen og til hr. Steffensen, at der med Lomékonvention II ikke er tale om nogen egentlig ændring i den danske u-landsbistand. Vi holder fortsat på princippet om 50:50, altså 50 pct. direkte hjælp og 50 pct. af u-landsbistanden gennem internationale organisationer. For Danmarks vedkommende ligger det således, at det er under 10 pct. af vor u-landsbistand, der bliver kanaliseret via EF. Der sker altså ingen ændring i forbindelse med Lomé II.

Jeg tror, jeg dermed har svaret på det eneste kontante spørgsmål, der kom fra de to ordførere, og siger i øvrigt atter en gang tak for en god modtagelse af forslaget.

Hanne Engberg (SF):

Man skal vænne sig lidt til atmosfæren herinde og måden at diskutere på. Den er ny for mig, men jeg må jo prøve at leve op til den måde, man snakker med hinanden på. Jeg har i de måneder, jeg har været her, gang på gang hørt, at når det sker, at fremskridtspartiet og de to venstrefløjpartier, VS og SF, stemmer sammen, så må det være helt galt – uden at man overhovedet går ind på argumenterne fra højre og venstre side i salen.